

25 אוקטובר 2015

לכבוד:

**הוועדה הציבורית לגיבוש אמצעים להגנה על הציבור
מפני פרסומים פוגעניים ברשת
באמצעות: עו"ד גאל אזריאל – מרכזת הוועדה
משרד המשפטים**

שלום רב,

הנדון: בקשה להופיע בפני הוועדה להשמעת עמדותי

אני דוד גולן. במשך 10 שנים שימשתי עיתונאי; 5 שנים דובר רשות מקומית וחברה ממשלתית וב-20 השנים האחרונות בבעלותי משרד ייעוץ תקשורת ויחסי ציבור, כשמה 10 שנים אני משמש כיועץ תקשורת ודובר איגוד העובדים הסוציאליים.

לאחר שעברתי כבר את גיל ה-50 התברר לי, ב-26 במאי 2014, שאני פדופיל, אונס קטינים, בעל התנהגות מינית מופקרת, גנב, עבריין בחסות החוק, עושק וגולל כספים מקשישים עירייתם, חסר מוסר, מייסד נורמות חברתיות מעוותות ופגומות... ועוד ועוד....

כתבו עלי דברים איומים באינטרנט ובפייסבוק, כמילות שירם של חבורת "לול" – כתבו עלי במרשתת הרבה דברים ואני בכלל לא ידעתי שאני כזה. השוו אותי למפקד גסטפו נאצי, פרסמו תמונות פוטו-מונטזש שלי כהיטלר. כתבו אודות משפחתי שאם הנאצים היו מסיימים את עבודתם, לא הייתי בא לעולם..... ועוד דברים איומים. השתילו תמונה שלי כאחד מלוחמי דאע"ש, זנתנו לארגון זה פירוש חדש: "דוד גולן אנהב עו"סים + שוחד". פתחו אתרי אינטרנט בשמי באמצעות דומיינים בחו"ל, (באמצעות דומיין וורדפרס.קום), פרסמו כביכול מונולוגים שלי איך אני אונס קטינים; נאנס בכלא; עם תמונות מושתלות שלי בעירום; במדי אס.אס; בלבוש אישה; בבגדי סאדו-מאסו ועוד. אינמו, עקבו ובלשו אחריי הגיעו לביתי הפרטי. תחקו שכנים אודותי. באחד ממוצאי-שבת בשעות הערב אף הגיעו שניים מהם לביתי הפרטי, כתובת שאינה רשומה במשרד הפנים ובאף אתר רשמי (כולל מדריך הטלפון), עמדו ברחוב מול הבית והחלו לגדף ולקרוא מילות גנאי עלי במגפון. שנשמעו בכל הרחוב והשכונה, תוך השמעת דברים המכוונים לשכני, כאילו בבניין מתגורר עבריין, חוטף ילדים, ואזהרת השכנים לבל יתקרבו אלי, מחשש שאחטוף את ילדיהם.

כעבור כשעה העלו בפייסבוק ובאתרים שלהם סרטון, אותו צילמו מול ביתי, בהם מופיעים המסיתים הקוראים מילות גנאי במגפון אודותי, ואף מתמללים את הדברים שנאמרו.

כל זה בשל היותי דובר איגוד העובדים הסוציאליים, שאני משמש לדבריהם כדוברם בגלל שהם מספקים לי ילדים שהוצאו מביתם בחוק, למימוש צרכי המיניים.

בעקבות אירועים אלה הגשתי ב-10 וב-17 באוגוסט 2014 תלונות במשטרת פתח-תקווה נגד שני האנשים, המשמשים כמנהלי קבוצות המשמיצים, המזדהים בשמם ברשתות החברתיות, על התחזות לאדם אחר במטרה להונות; פגיעה בפרטיות, בילוש, הטרדה, איזמים ועוד. לדבריו המשטרה תלונות אלה הועברו לטיפול מרחב איילון במשטרה, ונכון לשבוע שעבר התלונות עדיין נחקרות, כשידוע לי שהשניים טרם זומנו אפילו לחקירה – למה? הרי זהותם ידועה? הרי תדפיסי הפרסומים בשמם ברשתות החברתיות, שנכתבו מתוך הפרופילים האישיים שלהם הוגשו למשטרה? הם אפילו לא מכחישים זאת. (תלונה במשטרה מספר 354261/2014).

להלן מקצת מהתמונות שפרסמו אודותי ברשת האינטרנט (ומצויים עד היום בגוגל), שהינם בחזקת הסתה לשמה:

פוטו מונטז עם ח"כ לשעבר שמעון סולומון
ששימש כיו"ר השדולה למען העו"סים בכנסת

במטרה ללעוג לנטיית המיניות

ביולי שנה שעברה הגשתי נגד השניים: מר מוטי לייבל (ת.ז 24928806) וגב' לורי שם-טוב (ת.ז 024506230) תביעה אזרחית בבית משפט השלום בתל-אביב (ת"א 13036-07-14) על פגיעה בפרטיות והוצאת לשון הרע. אחד מהם בחר להתעלם. לא הגיש כתב הגנה וכבוד השופט, יאיר דלוגין, פסק בהעדרו וחייב אותו בפיצוי של 100 אלף שקל ועוד 30 אלף שקל הוצאות משפט – אבל הוא מצפצף גם על החלטת בית המשפט.

פתחתי נגדו תיק בהוצאה לפועל, ושם התברר שלאיש חובות של כחצי מיליון שקל, אבל הוא מתעלם. גם היום הוא ממשיך להוציא דיבתי באינטרנט ובפייסבוק ואף מתרברב בכך שלא אראה אגורה. הוא פותח שהוא שם פס עלי, על בית המשפט ועל השופט, וכותב כי כשחובו להוצאה לפועל יגיע ל-4 מיליון שקל יעשו לו תספורת.

אין דין ואין דיין בישראל?

נגד הנתבעת השנייה נקבע דיון ההוכחות רק לינואר 2016. כשכבר נקבע מועד לדיון ההוכחות החליט כבוד השופט כי "על הצדדים לנצל את הזמן שנותר עד מועד ההוכחות לצורך ניסיון לסיים את התיק בגישור" ומינה את עו"ד ענת קבילי כמגשרת.

כבר בבית המשפט הודיעה הנתבעת שאין לה רכוש, שאין לה חסכונות, שאין לה כסף לשלם ולכן כל החלטה של בית משפט תהיה ריקה מתוכן.

אם לא די בזאת, באחרונה הגדילו חברי הקבוצות בפייסבוק: "הורים שכולים לילדים חיים" ו"ילד ושם" לעשות ובשני מקרים החזירו לעירייה דו"חות חניה שהוצמדו להכבסם בדישה להישפט על עבירת החניה, תוך שהם רושמים את שמי, כתובתי ומזייפים את חתימתי, כמי שחתם על בקשה זו. בשני מקרים, בהם בוצעו עבירות חניה בתחומי עיריית תל-אביב ועיריית בת-ים, נדרשתי להגיע לדיון בבית המשפט, שם התברר כי מספר הרכב אינו השם על שמי, התיק כנגדי נסגר ונפתח מחדש נגד בעל הרכב האמור, תוך הגשת תלונה במשטרה על-ידי על זיוף חתימה, חקירה שטרם הסתיימה.

לייבל ושם-טוב מחזיקים בתעודת עיתונאי. לורי שם-טוב בתעודת עיתונאי ממשלתית (מטעם לע"מ), בהיותה בלוגרית ומוטי לייבל בתעודת עיתונאי של "העמותה לעיתונות תקופתית". בעזרת תעודות אלה הם נכנסים באופן חופשי לבתי משפט, מזמנים לדיונים בוועדות הכנסת ולפגישות עם חברי כנסת ועוד. יתרה מזאת, בעת חקירתם במשטרה הם נאחזים בעובדת היותם עיתונאים כביכול, לשם מניעת חקירתם, ללא אישור מהיועץ המשפטי לממשלה לחקירה שכזו, בהיותם "עיתונאים" כביכול.

במעשיהם אלה הם פוגעים בין השאר בכל לקוחות משרדי, על-ידי פרסומים שליליים אודותם, כדי להכפיש את שמי ולפגוע במשלוח ידי.

מה שאני מתאר כאן עוברים בשנתיים וחצי האחרונות, כמעט מידי יום, מאות עובדים סוציאליים, שהמרחב הווירטואלי הפך לכיכר העיר לביזוי, השמצות, הכפשות והוצאת דיבתם, רק בגלל שהם עושים עבודתם על-פי החוק. הרשתות החברתיות הפכו לזירה חודצת גורלות, למעין בית דין שדה, שכל אחד יכול להעלות בהן דברים ככל העולה על רוחו. בהן הפכו העובדות והעובדים הסוציאליים לאנשי "גסטפו", "נאצים", "חלאות המין האנושי", "זונות" ועוד ביטויים מבטויים שונים, וכפרי הילדים והפנימיות למכלאות ומחנות השמדה.

הם מפרסמים את מספרי הטלפון הפרטיים שלהם בפייסבוק וברשתות האינטרנט וקוראים לאנשים להתקשר אליהם בכל שעה משעות היום ולהטריד אותם. כרזות בגנותם, משמיצות ומכפישות, נתלות מול בתיהם הפרטיים ובשכונתם. הפגנות של קומץ אנשים עם מגפון מתקיימות מול בתיהם הפרטיים ודי להקיש את שמם בגוגל כדי לגלות באיזה אנשים סדיסטים ורעי לב, כביכול, מדובר.

המשטרה והפרקליטות חוקרים ומנסים להילחם בתופעה. מתחילת השנה הוגשו נגדם 120 תלונות במשטרה, עשרות צווים למניעת הטרדה מאיימת, חלקם חתומים אישית על-ידי היועץ המשפטי לממשלה, הוצאו כנגדם על-ידי עובדים סוציאליים, אבל צעדים דרסטיים לעצור אותם, להעמידם לדין, למגר את התופעה - לא נעשים.

חברי הוועדה הנכבדים - למה מחכים? שעובד סוציאלי יירצח חלילה? שעובד סוציאלי ישים קץ לחייו? כבר היום אנו עדים לכך שעובדים מסורים, מקצועיים ואחראים לא רוצים לשמש כעובדים סוציאליים לחוקים השונים. למה מחכים עוד? מפקידים את העובדים הסוציאליים. לא ירחק היום שלא יהיה גם מי שישמור ויגן על הילדים?

נקודות לשינויי חקיקה נדרשים:

- ✓ חקירה מואצת של המשטרה את התלונות המוגשות ואי סגירתם מחוסר עניין לציבור או מכל סיבה אחרת ומיצוי ההליכים במישור הפלילי באשמה של הסתה וכדומה.
- ✓ אי הכרה בהם כעיתונאים.
- ✓ שינוי חקיקה כאשר אדם הורשע בהוצאת לשון הרע ואינו משלם בגינה, יש לפעול נגדו ביד-קשה עד כדי מעצר ומאסר, על מנת שלא ימשיך להוציא דיבה.
- ✓ איחוד תלונות המוגשות בתחנות המשטרה השונות: מרחבים, מחוזות.
- ✓ ליצור מדיניות כוללת מול פייסבוק ישראל וגוגל להסרת פרסומים פוגעניים והורדתם מהרשת.
- ✓ חקיקה להבהרת הגבול בין חופש הביטוי לחופש השיסוי - וענישה חולמת למסיתים ולמכפישים למיניהם.

אשמח להופיע בפני הוועדה ולהציג ביתר פירוט את מסע ההסתה שהעובדים הסוציאליים, ואני אישית, עוברים בעניינם, כולל פוסט מהיום (יום ראשון 25.10.15), בעקבות הנדעה לתקשורת שהוצאתי במסגרת תפקידי, בעקבות הצעת לשכת הרווחה בשדרות, בה טען מר מוטל לייבל בפוסטים שפרסם בפייסבוק ובאתר הנושא את שמו: "למערכת נודע כי המשטרה חושדת בדוד גולן בהסתה להצתה כצעד לא מובן לעצור את מאבקם של ההורים".

בכבוד רב,

דוד גולן

יועץ תקשורת ודובר איגוד העובדים הסוציאליים

טלפון: 050-5702070

מייל: david@golan-pr.co.il